

ת"פ (באר שבע) 46423-12-22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יעיש פנחס ביטון (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 46423-12-22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' יעיש פנחס ביטון - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 46423-12-22
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

יעיש פנחס ביטון (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוני בן מוחה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[27.10.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבים אישום מתוקנים:

א. ת"פ 67091-01-22

הנאשם הורשע בעבירת התפרצות לבית מגורים, סיוע להתפרצות לבית מגורים, פציעה כשהעברייין מזוין וגניבה -
עבירות לפי סעיפים 406(ב), 406(ב) + 31, 335(א)(1) ו-384 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק
העונשין"), בהתאמה.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 15.1.22, בסמוך לשעה 04:30, התפרץ הנאשם לביתו של אדם מבוגר, מר
מ' א' (להלן: "מ" או "המתלונן מ") ב..... הנאשם עקר סורגי חלון, ניפץ שמשה ונכנס לתוך חדר המשמש כמחסן
הממוקם בדופן שמאל של הכניסה לבית, בכוונה לבצע גניבה. בהמשך נטל משם הנאשם כלי עבודה שונים, וביניהם
פטיש. אז, מששמע מ' מתוך שינה רעשים, ירד מהקומה העליונה בביתו, פתח את דלת הכניסה וצעק "מי שם",
כאשר לפתע הנאשם הכה אותו בראשו באמצעות הפטיש שאחז בידו, והשניים החלו להיאבק זה בזה. בנסיבות אלו
פצע הנאשם את מ' בכך שחתך אותו באמצעות חפץ חד שאחז בידו. בשלב זה, מששמע בנו של מ' אשר שהה בקומה
העליונה בבית, רעשים מהקומה התחתונה, ירד למטה והבחין באביו ובנאשם נאבקים זה בזה בחצר הבית בעוד אביו
מדמם מראשו. בנסיבות אלו נכנס בנו של הנאשם כחוצץ בין השניים בכוונה להפריד, חבט בנאשם במכת אגרוף בעינו
ודחף אותו לכיוון היציאה מהבית עד שהוא נמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למ' פציעות בדמות
שפשוף בקרקפת, חתך מדמם בגבה השמאלית, חתך מעל גבה שמאלית, שפשוף ביד שמאל, המטומה תת עורית
פרונטלית בראש וסופרה אורביטלית משמאל. לנאשם נגרם שבר קשת זיגומה משמאל (להלן: "האירוע הראשון").

בהתאם לעובדות האישום השני, בהמשך היום, בסמוך לשעה 23:45, סייע הנאשם לאחר להתפרץ לביתו של מר י' כ' (להלן: י"י" או "המתלונן י") ב....., בכך שהאחר פתח את חלון פינת האוכל, משך משם את מפתחות סורג המרפסת, ובאמצעותם פתח את הסורג ונכנס לתוך הבית בכוונה לבצע גניבה. בנסיבות אלו הנאשם שמר והשגיח מחוץ לבית שאיש לא יתקרב למקום. בסמוך ובהמשך גנב הנאשם מתוך קופסא שהוצאה מהבית שתי שרשראות זהב, שטרות בסך 60,000 במטבע הונגרי, 70 יורו, שקית מטבעות בסכום לא ידוע ופנקסי שקים (להלן: "האירוע השני").

ב. ת"פ 46423-12-22

הנאשם הורשע בעבירות הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם וניסיון התפרצות לבית מגורים, עבירות לפי סעיפים 287(א), 379 ו-406(ב) +25 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, הנאשם הפר ביום 2.7.22 צו בית-משפט שניתן במסגרת הליך מ"ת 67073-01-22 (להלן: "ההוראה החוקית"), לפיו נדרש היה לשהות בין כותלי הקהילה טיפולית "בית אור אביבה" בבית שמש (להלן: "הקהילה הטיפולית"), בכך שברח ממסגרת הקהילה הטיפולית (להלן: "האירוע השלישי"). בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 18.12.22, בסמוך לשעה 06:00, הגיע הנאשם לביתו של מר א' ג' (להלן: "א" או "המתלונן א") ב....., טיפס מעל גדר המקיפה את הבית, נכנס לחצר וניסה לפתוח את דלת ההזזה של הבית במטרה להיכנס לתוכו. בהמשך, לאחר שהופעלה בבית אזעקה, יצא אלי לחצר הבית והבחין בנאשם. בנסיבות אלו החל הנאשם בבריחה, אלי תפס אותו, ובתגובה הכה הנאשם במכת אגרוף באזור צלעותיו של אלי. בנסיבות אלו החל מאבק בין השניים תוך שאלי תופס את הנאשם במטרה למנוע בריחתו. בנסיבות אלו, הנאשם הכה באלי במכות עד שאלי אחז באזמל שהיה במקום והכה באמצעותו בראשו של הנאשם. כתוצאה מכך נפלו הנאשם ואלי לקרקע, ואלי ריתק את הנאשם ביחד עם אחר שהגיע למקום עד להגעת המשטרה (להלן: "האירוע הרביעי").

תסקיר שירות המבחן

2. לאחר הכרעת הדין הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

ביום 3.10.23, התקבל תסקיר (להלן: "התסקיר הראשון") במסגרתו הומלץ על דחיית הדיון לצורך קיום ראיון בחינת אפשרות שילובו מחדש של הנאשם קבלה בקהילה הטיפולית.

בהתאם לתסקיר הראשון, הנאשם בן 54, נשוי בשנית, אב לארבעה ילדים משתי נשים וסב לנכד. הנאשם ריצה מאסר ממושך עד שנת 2018.

הנאשם גדל במושב תדהר והשלים אך 10 שנות לימוד בשל קשיים לימודיים. בהמשך התגייס לצה"ל ושירת כנהג אמבולנס. במסגרת השירות, היה מעורב בתאונת דרכים, שלאחריה החל לקבל קצבת נכות. משפחת מוצאו של הנאשם מונה הורים נשואים, ו-6 אחים. הנאשם מסר כי משפחת מוצאו נורמטיבית ולא מעורבת בפלילים. הנאשם תיאר מערכת יחסית מורכבת עם הוריו על רקע התמכרותו לסמים, תפקודו ואכזבתו כלפי הוריו על רקע אי-קבלתו וחוסר נכונות לסייע בשיקומו.

הנאשם מסר כי החל לצרוך סמים מסוג קנביס בגיל 20, וכשהתמכרותו העמיקה, החל לצרוך קוקאין וניהל אורח חיים התמכרותי במשך 30 שנים. הנאשם מסר כי בשנים האחרונות, צרך בעיקר קוקאין וקלונקס.

בשל הבעת רצון להיגמל מסמים ולערוך שינוי בחייו, שוחרר הנאשם ביום 30.5.22 לקהילה הטיפולית (במסגרת הליך המעצר).

גורמי הקהילה מסרו לשירות המבחן כי הנאשם התקשה לכבד את גורמי הסמכות בקהילה, וכי נערכו לו שיחות הבהרה רבות והוטלו עליו סנקציות שונות. עוד נמסר כי הנאשם פיתח יחסים הדומים לקשרים אשר היו לו בעולם העברייני, והמשיך לשמר עמדות עברייניות. כל זאת, עד שהנאשם עזב ללא אישור את הקהילה ביום 2.7.22. לדברי הנאשם, הוא מבין כיום כי בעזיבתו את הקהילה הטיפולית הוא פעל מתוך דפוסי חשיבה אימפולסיביים ומעוניין בהזדמנות נוספת מתוך רצון פנימי אישי לשנות את אורחות חייו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי ושולי, תוך ריצוי מאסרים חוזרים, התקשה לשמור על יציבות בחייו וצבר חובות כספיים. צוין כי הנאשם בעל סף גירוי נמוך, אשר פועל לשם סיפוק צרכיו הרגועים, ללא הפעלת שיקול דעת מעמיק ביחס להשלכות מעשיו על חייו, עתידו ומשפחתו.

בשקלול כלל הגורמים, התרשם שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. 3. במסגרת הטיעונים לעונש ביום 3.12.23, הופנה עניינו של הנאשם לשירות המבחן פעם נוספת לצורך קבלת תסקיר משלים אשר יכלול התייחסות לשני כתבי האישום בהם הורשע, שכן התסקיר הראשון התייחס אך לכתב אישום אחד מתוך השניים.

ביום 28.12.23 התקבל תסקיר משלים (להלן: "התסקיר המשלים"), במסגרתו חזר בו שירות המבחן מהמלצת המשך בחינת אפשרות טיפולית, והמליץ על ענישה מרתיעה והטלת מאסר בפועל.

במסגרת התסקיר המשלים, נמסר כי הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו ותיאר חוסר אונים בשל היעדר אמצעים כלכליים והתמכרות לסמים. הנאשם מסר כי בעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת קלונקס, התקשה לזכור את האירועים במלואם והבין שפגע בנפגעי העבירות רק כשהתעורר חבול בבית-החולים.

נמסר כי הנאשם שולב במשך כחצי שנה בפרויקט הכנה לגמילה בבית הסוהר אוהלי קידר, אך הודח מהתוכנית לאחר שנטל טיפול תרופתי ממכר (באישור רופא), ללא עדכון הצוות הטיפולי. עוד נמסר כי במהלך התוכנית, לא התמיד הנאשם בהגעה לקבוצות. הנאשם מסר כי מעוניין להמשיך בטיפול שלעיל, לצד הטיפול התרופתי לשיכוך כאבים אותו מקבל על פי מרשם.

בשורה התחתונה, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתנהל באופן מניפולטיבי לצורך השגת מטרותיו, הן מול שירות המבחן והן מול גורמי הטיפול בכלא. צוין כי הנאשם מתקשה לוותר על הרווחים אותם מפיק משימוש בחומרים ממכרים, תוך שימוש בטיפול תרופתי הכולל חומרים נרקוטיים.

עוד נמסר כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו, כי נקט בגישה מצמצמת ומעמעמת והשליך האחריות על התנהלותו האלימה על השפעתם של כדורים פסיכיאטריים.

להערכת שירות המבחן, מעשי ועמדות הנאשם מונעים משיקולי רווח והפסד, ולא מתוך מוטיבציה פנימית שעניינה טיפול ושינוי אורחות חייו.

טיעונים לעונש

4. בדיון שנערך ביום 3.12.23, העידו מטעם המאשימה שלושה עדים אשר נפגעו במסגרת האירוע הראשון: המתלונן מ'; בנו של מ' -מר נ' ע' א' (להלן: "הבן"); ובת זוגו של מ' - גב' ז' א' (להלן: "בת הזוג"). בעדותו מסר מ', בן 71 בעת האירוע, כי האירוע התרחש זמן קצר לאחר שעבר אירוע לבבי ונדרש לצנתור, וכי בעקבות המקרה מכר את הבית בו התרחש האירוע והפסיד כסף רב במעברו לבית אחר. עוד מסר כי עד היום הוא בטראומה מהאירוע, ותיאר את מהלך תקיפתו באמצעות פטיש וסכין יפנית (לדבריו). מ' הוסיף כי עשה מביתו החדש "מבצר" בדמות בית סוהר ודואג לנעול אותו בכל שעות היממה. לדבריו: "אני לא רוצה שאף אחד יכנס, אני לא מאמין לאף אחד".
- במסגרת עדותו של הבן, מסר האחרון כי בתחילת האירוע ישן במיטתו והתעורר לתוך "סרט אימה" בו הנאשם תוקף את אביו, ובשלב זה הוא קפץ על הנאשם והפרידו מאביו. הבן מסר כי ראה את אביו מגואל בדם והרגיש מפוחד ברמה שלא הרגישה בחייו קודם לכן. לדבריו הרגיש "מפוחד, חוסר בטחון. אני לא הרגשתי ככה בחיים. אף פעם לא נכנסו אלי לבית לנסות ולהרוג את אבא שלי", וכי רק במקרה הוא עצמו היה בבית שכן הוא בשירות צבאי סדיר. הבן הוסיף כי הוא נוטה לישון מאז האירוע עם מפתח שבדי בהישג יד וכי כל רעש קטן גורם לו לצאת ולבדוק את מקור הרעש עם המפתח השבדי בידיו.
- בת הזוג העידה בדבר הבהלה שאחזה בה למראהו של מ' שותת דם, במיוחד על רקע מצבו הרפואי. בת הזוג ציינה כי החלה לרעוד ופחדה לשלומם של בן זוגה ובנה ומסרה כי מדרגות הבית היו "מלאות בדם". עוד מסרה כי חוותה פחדים "נוראיים" מאז האירוע וכי מגיבה לכל רחש קטן אשר שומעת. לדבריה, האירוע שינה את כל מהלך חייהם. וכלשונה: "זה שינה את כל מהלך החיים. מכרנו את הבית ועברנו לבית אחר".
5. בדיון שנערך ביום 22.1.24, הגישה ב"כ המאשימה גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/1); תמונות חבלה של המתלונן מ' (ת/2); תעודות רפואיות של המתלונן מ' (ת/3); הצהרת נפגע עבירה של המתלונן י' (ת/4) וטיעונים לעונש בכתב (ת/5).
6. בטיעוניה, הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשי הנאשם - הזכות לקניין, ביטחון הציבור ורכושו, הזכות לפרטיות וציון הסיכון הפיסי האינהרנטי הקיים בעבירות ההתפרצות לבתי מגורים הכרוך בהתלקחות האירוע לכדי אלימות של ממש.
- נטען כי הסיכון בפגישת דיירי הבית אכן התממש בפועל בשני מקרים - מול המתלונן מ', אותו הנאשם אף פצע, ומול המתלונן א' אשר ספג מהנאשם מכות ואגרופים לאזור הצלעות.
- בשל האמור, נטען לפגיעה במידה רבה בערכים המוגנים, וכי על מתחם העונש ההולם בת.פ. 46423-12-22 לנוע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ובת.פ. 67091-01-22 לנוע בין 42 ל-64 חודשי מאסר.
- אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה המאשימה מחד להודאת הנאשם ולחיסכון הזמן השיפוטי הנלווה לה, ומאידך לעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 11 הרשעות בעבירות מגוונות בגינן ריצה עונשי מאסר ממושכים.
- נוכח אלו עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של המתחמים להם עתרה לצד רכיבי ענישה נוספים ובהם פיצויים למתלוננים.

7. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שנלמד מתסקירי שירות המבחן. הודגשה התמכרותו של הנאשם לחומרים משני תודעה ולכדורים פסיכיאטריים. נטען כי תקיפת המתלוננים בשני האירועים לא הייתה חלק מכוון בתוכנית העבריינית, כי בסופו של יום אף הנאשם עצמו הוכה בשני אירועים, וכי תקיפת הנאשם את מ' הייתה ללא ידיעתו כי מדובר באדם זקן. עוד נטען כי במסגרת האירוע הראשון, נגרם לנאשם שבר בעצם הגולגולת והוא ממתין לניתוח.

ב"כ הנאשם עתר למתחמי הענישה הבאים: בת.פ. 67091-01-22 נטען כי בשל סמיכות הזמנים יש לקבוע מתחם אחיד לשני האירועים, הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר; בת.פ. 46423-12-22 נטען לקביעת מתחם הנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר לאישום השני; ומתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לאירוע הפרת ההוראה החוקית שבאישום הראשון.

ב"כ הנאשם עתר להתחשב בהודאת הנאשם, בחיסכון הזמן השיפוטי ונטילת אחריות על המעשים. לטענת ב"כ הנאשם, עברו הפלילי של הנאשם ישן, רובו עוסק בעבירות סמים וכי אין המדובר ב"שור מועד". בשל כך, עתר הסנגור להשתת עונש בתחתית מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם עתר להטלת עונש כולל בין 20 ל-24 חודשי מאסר.

8. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה, אשר תומכת לשיטתם בעתירתם העונשית.

9. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם כי הוא מבקש מחילה מהמתלונן מ' ומבנו, וכי חייו נהרסו עקב שימושו בכדורים ובסמים בו החל בגיל 15. עוד מסר כי בגיל 18 התגייס לשירות קרבי, שם נפצע, הוכר כנכה צה"ל, ובעקבות הפציעה חזר להשתמש בסמים. הנאשם ציין כי הכדורים אותם נוטל הינם משככי כאבים תוצאת פציעתו בצבא, מהם ניסה להיגמל ללא הצלחה. הנאשם טען כי הסמים "משכו" אותו למקום העבירה ושהוא לא יודע איך ולמה עשה את שעשה.

מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

11. הערכים החברתיים המוגנים המרכזיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות האדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, הגנה על שלומו ושלמות גופו, שמירה על קניינו של הציבור וזכותו לפרטיות בביתו-מבצרו. נוכח עבירת הפרת ההוראה החוקית, נפגעו גם ערכי שמירה על שלטון החוק בכלל וציות להחלטות בית-המשפט בפרט.

בעניינו יפים דברי כב' הש' ח' מלצר בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אוזנה (נבו 31.12.2008)

"הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת

חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם. נזקים אלו עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר."

12. שני כתבי אישום מתוקנים, המחולקים כל אחד לשני אישומים. עניינם של שני האישומים בת.פ. 67091-01-22 הוא עבירות רכוש דומות אשר התרחשו באותו היום. דומה כי נוכח סמיכות הזמנים ועל פי מבחן הקשר ההדוק (ר' בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)) יש לראותם כאירוע אחד ולקבוע בגינם מתחם עונשי כולל.
- ברם, במקרה זה, במהלך ביצוע עבירת הרכוש שבאישום הראשון ביצע הנאשם עבירת אלימות חמורה כלפי בעל הדירה באמצעות כלי נשק קרים וגרם לפציעתו. במצב דברים זה קיימת הצדקה נורמטיבית לראות באירוע זה כאירוע נפרד עבורו יקבע מתחם עונשי בנפרד (ר' בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל פסקה 31 להלן: "ע"פ דלאל").
- בת.פ. 46423-12-22 עסקין בשני אישומים שונים בתכלית ובמועדי ביצוע עבירות נפרדים ורחוקים אחד מהשני על ציר הזמן. משכך, ועל פי מבחני הפסיקה שלעיל, יש לראות בכל אישום אירוע נפרד בגינו יש לקבוע מתחם עונשי.
13. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הפרת הוראה חוקית מתאפיינת במתחם שנע ככלל בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר. ר' רע"פ 5023/18 עוקבה בדיר נ' מדינת ישראל (נבו 28.06.2018), ורע"פ 1940/16 אורי פולק נ' מדינת ישראל (14.03.2016).
- בענייננו, הנאשם ברח ממסגרת הקהילה הטיפולית בה נדרש היה לשהות במסגרת חלופת מעצר, ובהמשך ביצע עבירות פליליות.
14. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות לבתי מגורים, כאשר מצטרף להתפרצות רכיב של אלימות, מלמדת על ענישה מחמירה (יצוין כי בדרך כלל שילוב של עבירות רכוש ואלימות מביא לאישומים בעבירות שוד). א. רע"פ 2251/23 אחמד בשארה נ' מדינת ישראל
- הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של פריצה לבית מגורים, תקיפה סתם, גניבה וגרימת היזק בזדון (וצירף תיק של הפרעה לשוטר). הנאשם גרם לנזק רב לבית המגורים, גנב דרכון, ארנק, קופת חסכון עם 2,000 ₪ כדורי אקדח וקנביס רפואי. בצאתו מן הבית, נתקל במתלונן ודחף בחזהו באמצעות ידיו, גרם לנפילתו ונמלט מהמקום. המתחם שנקבע לאירוע זה נע בין 15 ל-40 חודשי מאסר. בשל שלל נסיבות מקלות, נגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר. ערעורו לבית-המשפט המחוזי נדחה ביחס להרשעתו, ואשר לחומרת הענישה, קבע בית-המשפט המחוזי כי: "חומרה יתרה נודעה לה לא רק בשל הטעם של הפגיעה בפרטיותו ובקניינו של הקורבן, אלא גם בשל החשש לפגיעה בשלומם ובגופו של בעל הדירה, חשש אשר אכן התממש". בקשת רשות הערעור נדחתה.
- ב. רע"פ 2239-16 אלון בוטפיקה נ' מדינת ישראל (23.3.2016)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות לבית מגורים, תקיפה חבלנית, גניבה ואיומים. לאחר שהנאשם פרץ לבית המתלוננים תוך שנכנס דרך חלון וגנב מהבית שלל תכשיטים, פגש הנאשם במתלוננים בחצר ביתם, דחף המתלוננת, אשר נפלה ונחבלה בעכוזה, ואיים על השניים באמצעות חפץ חד על מנת שיאפשרו לו לעזוב את המקום. בית-המשפט קבע מתחם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 21 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה.
- ג. ת"פ (שלום חי) 44228-05-13 מדינת ישראל נ' חיון (לא פורסם 24.4.2014)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה, בכך שטיפס למרפסת ביתה של המתלוננת, נכנס דרך החלון, חיטט בחפציה, גנב מחשב וטלפון ניידים, וזאת בעת שהמתלוננת הייתה בחדר אחר. משהגיעה המתלוננת לברר את מקור הרעש, סימן לה הנאשם "להיות בשקט" ותפס בחוזקה בידה, תוך ששלף מפתחות הבית ושם אותם בכיסו (המתלוננת הצליחה לבסוף להימלט מהדירה ולהזעיק משטרה). המתחם שנקבע נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, בשל נסיבות קשות למול עבר פלילי ישן אך לא רלוונטי, נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר.

15. מדיניות הענישה בעבירות התפרצות לבתי מגורים "רגילות", במסגרתן לא הייתה היתקלות אלימה עם בני בית. א. רע"פ 3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל

המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר, בכך שהתפרץ ביחד עם אחר לדירת המתלונן, השניים הוציאו תכולת ארונות וניסו לעקור כספת, וכאשר הגיעו למקום שוטרים, השתוללו והתנגדו למעצרים. הערכאה הדיונית גזרה על המבקש עונש של מאסר מותנה ושל"צ. בשל שיקולי שיקום. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על המבקש 24 חודשי מאסר, בציינו כי העונש לא הוחמר מעבר לאמור בשל ההלכה כי ערכאת הערעור לא ממצה עם הנאשם את הדין. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור בציינו הדברים הבאים:

"לגופם של דברים סבורני, כי העונש שהשית בית המשפט המחוזי הולם את העבירות בהן הורשע המבקש, במיוחד על רקע עברו הפלילי המכביד (וכן התנגדותו לביצוע המעצר). כפי שציינ בית המשפט המחוזי, ענישתו של המבקש בעבר לא הרתיעה אותו מביצוע עבירות נוספות, ועל כן אין מקום ליתן משקל של בכורה לשיקומו של המבקש מחוץ לכתלי הכלא. יתרה מכך, עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או ניסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בדיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר"

ב. רע"פ 326/23 עודה אבו עסא נ' מדינת ישראל (נב) 11.01.2023

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה, בכך שפתח חלון הזזה של מרפסת, נכנס לבית וגנב מתוכו רכוש רב. המתחם שנקבע נע בין 10 ל-22 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר. הן הערעור והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ג. רע"פ 8399/15 אליאב קדוש נ' מדינת ישראל

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות לדירת מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד, בכך שגנב מפתח לדירת אמו של בת זוגו, גנב תכשיטי זהב ובעט בדלת נעולה של חדר אחר וגנב משם מעטפות וקופסאות עם כסף מזומן ואף שבר מנעול של דלת כניסה למרפסת. בית-משפט השלום אימץ את המתחם לו עתרה המאשימה: בין 12 ל-36 חודשי מאסר ונוכח שלל נסיבות מקלות, גזר את דינו ל-12 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה בציון כי מדובר במתחם אשר משקף כראוי את המדיניות בנסיבות המקרה. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

- ד. רע"פ 5512/20 משה לוי נ' מדינת ישראל
הנאשם הורשע על פי הודעתו בסיוע להתפרצות לבית מגורים, בכך שהמתין ברכב, בזמן ששניים נוספים התפרצו לבית וביצעו גניבה. הנאשם התבקש "לשים עין" בזמן זה, ולאחר שהאחרים סיימו, נסע יחד עימם. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר ובשל שיקולי שיקום, חרג ממתחם הענישה וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי לנאשם עבר פלילי מכביד וניתנו לו הזדמנויות בעבר, ללא הועיל, ובהינתן שערכאת הערעור לא ממצה את הדין, גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור לרבות טענותיו בדבר ריצוי עונשו בעבודות שירות.
ה. עפ"ג 27076-08-15 ראובן נ' מדינת ישראל (לא פורסם 18.11.15)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות לדירת מגורים וגניבה, בכך שהגיע בשעות בוקר, נקש על דלתם של המתלוננים ומשלא היה מענה, נכנס לבית באמצעות פתיחת חלון, וגנב צמיד עשוי זהב וכסף מזומן בסך ₪ 1,745.
המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר והופעלו 5 מאסרים מותנים מתוך 5 תיקים שונים (סה"כ נדון ל-33 חודשי מאסר). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.
ו. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31814-04-22 אלעביד נ' מדינת ישראל (לא פורסם 8.6.22)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פריצה לבית מגורים וגניבה, בכך שפרץ לדירה הממוקמת בקומה שנייה ב-3 לפנות בוקר ולאחר שנטל לידיו רכוש רב, התעוררה המתלוננת והבחינה בנאשם שעומד מולה ופרצה בזעקה.
המתחם שנקבע נע בין 13 ל-29 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר. בדחותו את הערעור, קבע בית-המשפט המחוזי שהמתחם שנקבע מתאים לנסיבות האירוע, וכך גם העונש שבגדר המתחם.
16. לנאשם מיוחסת עבירת פגיעה כשהעברין מזוין מול המתלונן מ' באירוע הראשון בנסיבות תקיפתו באמצעות פטיש וחיתוכו באמצעות חפץ חד. מעשים אלו חורגים מאלימות הנלווית לעבירת התפרצות לבתים בעת מפגש עם בעל הבית (אותה עבר הנאשם מול המתלונן א' באירוע הרביעי). לפיכך, מצאתי להביא גם פסיקה שעניינה מדיניות ענישה בעבירות של פגיעה כשהעברין מזוין, ללא קשר לביצועה של עבירת רכוש נלווית. כך ר' למשל:
א. רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פגיעה כשהעברין מזוין, בכך שתקף ביחד עם אחיו שני מתלוננים. אחי הנאשם השתמש במקל ואגרופן בעוד הנאשם עצמו לא אחז בכלי תקיפה. לאחד המתלוננים נגרמה חבלה חודרת בלחי וחתך בראשו, למתלונן השני חתכים בקרקפת ובמצחו ואף הנאשם נחבל בראשו. המתחם שנקבע נע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם נדחה.
ב. רע"פ 5655/13 טל עמרם נ' מדינת ישראל

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת פציעה כשהעברין מזוין בכך שחבט בראשו של המתלונן בבקבוק משקה אלכוהולי וגרם לחתך בסמוך לאוזנו. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד המתחם כך שינוע בין 9 ל-24 חודשי מאסר והחמיר את עונשו ל-12 חודשי מאסר. בית-המשפט העליון דחה רשות הערעור.

ג. רע"פ 3842/21 ויקטור גודייב נ' מדינת ישראל

הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה כשהעברין מזוין וצירף תיק של עבירת גרימת היזק בזדון. בהתאם לעובדות, הנאשם השליך בקבוק זכוכית על ראשה של המתלוננת, וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בראשה (בתיק המצורף בעט הנאשם במראת צד של רכב ושברה על רקע ויכוח על שימוש בדרך). בית משפט השלום גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר. הן הערעור בבית המשפט המחוזי והן בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ד. עפ"ג (מחוזי ב"ש) 22469-01-23 ליטבק נ' מדינת ישראל (1.3.23)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בפני מותב זה בעבירת פציעה כשהעברין מזוין, בכך שעל רקע של סכסוך חנייה, הוציא מרכבו מוט ברזל והכה באמצעותו בגבו, בכתפו ובראשו של הקורבן וגרם, בין היתר, לשבר באצבעו. המתחם שנקבע נע בין 14 ל-26 חודשי מאסר. בשל נסיבות מקלות וחרף קיומה של אי הרשעה קודמת רלוונטית, נדון הנאשם ל-14 חודשי מאסר. בהמלצת בית-המשפט המחוזי, חזר בו הנאשם מן הערעור.

ה. ת"פ (שלום ב"ש) 51336-03-16 מדינת ישראל נ' יגאל טלקר

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פציעה כשהעברין מזוין ותקיפה סתם, בכך שדחף והפיל המתלוננת ארצה והטיח אבן בראשה. המתחם שנקבע על ידי בית-המשפט נע בין 14 ל-42 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל.

17. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות:

מעבר לנזק רכושי אשר גרם הנאשם במעשיו - בין אם תוצאה של גניבת רכוש באירוע השני, ובין אם תוצאה של נזקים לבתים הנפרצים עליהם העידו המתלוננים באירוע הראשון, גרם הנאשם במעשיו לנזק פיסי ונפשי משמעותי לדיירי הבתים אליהם התפרץ (או ניסה להתפרץ) בכוונה לגנוב. כך באירוע הראשון הכה הנאשם בבעל הבית, אדם חולה בן 71 דאז, באמצעות פטיש בראשו וחיתוכו מיד לאחר מכן באמצעות חפץ חד, אשר גרמו לו לנזקים פיסיים ונפשיים ממשיים עליהם העיד בבית המשפט. כך גם באירוע הרביעי, לאחר בריחת הנאשם מהקהילה הטיפולית, עת בה "נתפס על חם" על ידי בעל הדירה אותו תקף לרבות באמצעות מכת אגרוף לצלעותיו. גם במסגרת האירוע השני בו לכאורה מדובר בעיקר בנזק רכושי, עולה מהצהרתו של בעל הבית, המתלונן י'

(ת/4), בן 67, כי נגרם לו ולאשתו נזק נפרד של עוגמת נפש - לדבריו, לצד נזק רכושי שבגניבת תכשיטים שונים וכסף מזומן מביתו והצורך בהחלפת סורגים שבורים, מאז האירוע הם חיים בפחד "נורא", בודקים "כל היום" שהכל נעול, כל רשרוש מטריד אותם, אשתו הפכה להיות אדם חרדתי, והוא נזקק לטיפול תרופתי. בנוסף, מסר כי בעקבות האירוע הוא ואשתו עזבו את ביתם ועברו להתגורר בסמוך לדירת בנם.

בנסיבות האירוע הראשון, סבורני כי מעשה פציעתו של המתלונן מ' הן באמצעות פטיש והן באמצעות חפץ חד אחר, מגלה אלימות ואכזריות של הנאשם בנפגע העבירה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק):

לעבירת התפרצות לבית מגורים פוטנציאל מפגש עם בעל הבית העלול להסלים אף באופן לא מתוכנן לכדי אירוע אלימות חמור. עוד נודעת למפגש שכזה השפעה נפשית ממשית על בעל הדירה אשר פוגש בפורץ באישון ליל או בשעת בוקר מוקדמת, במישורי חרדה בהלה וטראומת החדירה לפרטיותו ולביתו מבצרו. בענייננו, סיכון מפגש זה התממש בפועל, ועימו גם התממש הסיכון האינהרנטי להתדרדרות מפגש זה לכדי אלימות. הנאשם לא נרתע והפעיל אלימות של ממש הן כלפי המתלונן א' והן כלפי המתלונן מ', אלימות שעל תוצאותיה עמדתי לעיל. במסגרת רכיב זה של פוטנציאל, יצוין כי פוטנציאל הנזק אף גבוה מהנזק החמור שהסב הנאשם במעשיו - ברי כי פציעתו של המתלונן מ' באירוע הראשון באמצעות פטיש וסכין עלולה היתה להסתיים אף בתוצאה קשה יותר, וכך גם אפשרות מפגש הנאשם ושותפו עם המתלונן באירוע השני אשר למרבה המזל לא התממשה. הדברים יפים אף ביחס לאפשרות פגיעה ממשית וקשה יותר במתלונן א' במסגרת האירוע הרביעי, שכן הנאשם הוכיח במעשיו (באירוע הראשון) כי לא נרתע משימוש בכלי נשק קרים ככל ועומדים לרשותו ברגע נתון, על מנת לסכל תפיסתו.

תכנון שקדם לביצוע העבירה:

מעשי הנאשם מלמדים על מחשבה ותכנון שכן אינם נעשים מטבעם באופן ספונטני. אמנם אין מדובר בהתפרצויות מתוחכמות לבתי מגורים המתבצעות תוך שימוש בעזרים מתוחכמים, אך ניכרת "בחירת" הנאשם ביעדי ההתפרצות, ובשעות ביצוע בהן סביר כי דיירי הבתים ישנים. במסגרת האירוע השני בוצעה העבירה ביחד עם אחר תוך חלוקת תפקידים מוקדמת וחלוקת שלל הגניבה לאחר הביצוע.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות:

הנאשם הינו מבצע בלעדי עיקרי של רוב העבירות המיוחסות לו.

באירוע השני מיוחסת לנאשם עבירת סיוע לאחר להתפרץ לבית מגורים, עת בה שמר מחוץ למקום בכדי לוודא שאיש לא יתקרב, ולאחר מכן גנב עמו את הרכוש אותו נטל מבית המגורים תוך חלוקת שלל הגניבה ביניהם - עולה איפוא כי מדובר בסיוע מהותי שלאחריו חלוקת שלל אשר התקבל כתוצאה מביצוע עבירת הרכוש.

במסגרת האירוע הרביעי מיוחסת לנאשם עבירת ניסיון התפרצות בכוונה לבצע גניבה - במישור העובדתי עולה כי הנאשם טיפס מעל הגדר המקיפה את הבית, ניסה לפתוח את דלת ההזזה, ובהמשך ולאחר שהופעלה האזעקה, החל עימות אלים בינו ובין בעל הבית בחצר הבית, בגינו הורשע הנאשם גם בעבירת תקיפה.

18. בהתאם לאמור לעיל, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה משמעותית. בהתאם לכך ולנסיבות האירועים בפרט, מצאתי לקבוע מתחמי העונש כדלקמן:

בת.פ. 67091-01-22:

אישום ראשון - מתחם שנע בין 24 ל- 42 חודשי מאסר.

אישום שני - מתחם שנע בין 7 ל- 14 חודשי מאסר.

בת.פ. 46423-12-22:

אישום ראשון - מתחם שנע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר.

אישום שני - מתחם שנע בין 14 ל-28 חודשי מאסר.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות, שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי:

לחובת הנאשם 11 הרשעות בעבירות של מתן אמצעים לבצע פשע, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרות הוראות חוקיות, התפרצויות לבתי מגורים גניבות ועוד. בגין הרשעותיו ריצה הנאשם מספר תקופות מאסר, חלקן ממושכות. הרשעתו האחרונה של הנאשם הנה משנת 2021.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב:

הודאת נאשם מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה, יש בה משום הקלה לקורבנות העבירות, וחסכון במשאבים ציבוריים.

לצד הודאתו, הנאשם תלה את "האשמה" בביצוע המעשים בהתמכרותו לסמים, תוך שסיכל במעשיו את אפשרות גמילתו מהם. שירות המבחן התרשם בתסקירו האחרון כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו, נוקט בגישה מעמעמת ומצמצמת, וניכר כי מונע במעשיו משיקולי רווח והפסד, ולא מתוך מוטיבציה פנימית לעבור טיפול ולשנות מאורחות חייו.

שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים :

אשר לשיקולי ההרתעה בעבירות של התפרצות לבתי מגורים, ר' ברע"פ 7658/18 אורן זוהר נ' מדינת ישראל:

"בעבירות ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך... על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכול, ולצידם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור".

שיקולי הרתעת היחיד מקבלים משנה תוקף נוכח עברו הפלילי של הנאשם, גם בתחום עבירות הרכוש.

בשקלול מכלול הנסיבות, מצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש במחציתם השניה של מתחמי הענישה אותם קבעתי לעיל.

20. עונשו של הנאשם יקבע כעונש כולל לכלל האירועים המיוחסים לו - ר' סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין (ר' בענין זה גם ע"פ דלאל בפסקה 23).

סוף דבר

21. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 4 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור עבירת הפרת הוראה חוקית או כל עבירת אלימות/רכוש מסוג עוון (למעט החזקת נכס חשוד כגנוב).

ד. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.2025 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. הנאשם יפצה את המתלוננים בהתאם לחלוקה הבאה:

המתלונן א' (ע.ת. 2 בת.פ. 46423-12-22) בסך של 5,000 ₪.

המתלונן מ' (ע.ת. 1 בת.פ. 67091-01-22) בסך של 10,000 ₪

המתלונן י' (ע.ת. 2 בת.פ. 67091-01-22) בסך של 5,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו.

המאשימה תעביר פרטי מפוצים למזכירות ביהמ"ש בתוך 21 ימים.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו *35592 או,

073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.